

ტექულად შევიწროებისა, უკან დახუ-
ვისა და უკულმა მსელელობისა.

დღევანდელი ტელეგრამმა შესახებ
ბარონ ნიკოლაის დანიშნულისა განათ-
ლების მინისტრათ ამ შიშის გვი-
ქარწყლებს და აშკარად გვიჩვენებს,
რომ ტილობრივგან, ქვეყნის საკუ-
თოთ, გმარჯვებული გმოვიდა ლო-
რის-მელიქოვი, რომ მისმა გავლენამ
დასძლია, მისმა პროგრესიულმა, მი-
მართულებამ გზა გაიკვლია იმ ს. ში-
ნელი ჭაბილგან, რომელშიაც ჩავარ-
და მთელი რუსეთი ხელმწიფის სახა-
რელი მკელელობის გამო და რომელ-
შიაც უნდა ჩაეხჩიოთ თავის სამშობ-
ლო გამოტვინებულ-გაციფიანებულს
ქატკოვსა და დაობებულს სკაკიონა
თავიანთი ცულლუტი მაჩანჩალა სუ-
ვორინით. საქმე ის გახლავთ, რომ
ბარონ ნიკოლაი ლორის-მელიქოვის
დასის კაცია, ძველი ნაცნობი, მეგო-
ბარი და ყოფილი თანამომშახურე
ჩვენს ქვეყნაში. პიტომ მისი და-
ნიშვნა ლორის-მელიქოვის მეცადი-
ნების საქმეა, ნიშანებს მის გავლე-
ნიანობის არა შესუსტებას, არამედ
განძლიერებას, მისი მიმართულების
გამარჯვებას და რეტროგრადების და-
მარცხებას.

მს ცვლილება სანუგეშო ნიშანია
იქ არა-რესის ტომის ხალხებისათვი-
საც, რომელნიც ასობით არიან შე-
ერთებულნი რესეთთანა. სლავიანო-
ფილები ცდილობდნენ და იმედოვ-
ნებდნენ, რომ უმაღლეს ადგილებს
ახალს მეფების დროს მხოლოდ რე-
სები ელირსებიანო და სხვა ხალხების
წარმომადგენელნი მხოლოდ — მეორე-
მესამე ხარისხის ადგილებზედ იქმნე-
ბიან ვამწესებულნია. ლორის-მელი-
ქვეს გამაგრება თავის ადგილზედ და
ბარონ ნიკოლაის დანიშენა შინის-
ტრად ცხადად გენერებას, რომ ჩვე-
ნი ახალი მაპერატორის თვეულში ჩა-
მომავლობას არაფერი მნიშვნელობა
არა აქვს, კაცას ბედი და ლირსეუ-
ლება სახელმწიფოში დამოკიდებუ-
ლია მხოლოდ მის ნიჭედ, ცოდნა-
ზედ, მნენობაზედ და სიმარჯეეზედ.

— საქმეც ის არის, მიპასუხა იმან,
რომ შენ თითონ დააფასოთ ავი და
კარგიოთ....

ზოგჯერ რამდენი წიგნის გადაკი-
თხეა მომინდება მანამ მეტყველები
ხოლმე იმისთანა აზრს, რომელიც
სრულიად გამიტაცებს შორს, შორს...
ამ დროს დედა ჩემი თითქო მიხვდე-
ბა ჩემ აზრებს და შიშით წამოიძა-
ხებს:

— “შეიღო, განა შეიძლება მაგდე-
ნი კითხვა? სახელმწიფოს ხომ შენ
არ გიარებენ! ადექ, მიიჩედ-მოიხედვე,
დროა, დახ შენ ტოლებს... თუ ჩემ-
ვან ამორჩეულ საქმროს არ ნდომუ-
ლობ, შენ თითონ მარც ამოირჩიო.
ლამაზი არა ხარ თუ! შეძლება თუ
გვარი შეიღობა გაკლია!“

Աս յո առ ուրս գրեա իշմիա, հռած
ջուլո եսնոս իշմ ցոյլո, աժոհոհիցոյլո յո-
ջուլա չկը պատ...

მს ფაკტი არ შეიძლება არ ჩაეთვა-
ლოთ თანასწორობის პრინციპის გა-
მარჯვებათ, რასაც ჩვენთვის, ქართვე-
ლებისათვის, მეტად ღიღი მისშენე-
ლობა აქვს.

უფრო კიდევ სანუეგშოა ეს ამბავი,
თუ განათლების ინტერესების მხრით
შეეხდავთ. მრთი წლის წინ ეთ ტალა-
ტოის გამოცელას და საბუროების და-
ნიშნვას განათლების მინისტრათ მოე-
ლი რუსეთის საზოგადოება მიეგება
დიდის სიხარულით. ამ ცელილებამ
ბევრი ნათელი იმედი აღძრა; მაგრამ
საბუროები გამოდგა შეუსაბამო კაცი
და იგი სრულიად ვერ შესწედა თავის
მაღალს თანამდებობას. ხადაც მხო-
ლოდ ენერგიულს მოქმედებას, მოჭ-
რილს საქმეებს შეეძლო ბოროტის
განქარწყლება და სიკეთის მოტანა,
იქ ყოფილმა მინისტრმა დაწყო ფუ-
ჭი მცენობეტყველობა, პრეცენტყე-
ლი სიტყვები, ტყმილი ბასები, შე-
აუცევარი საუბრები. ტოლსტოის
ასტრემის სიცუდე თითქო კარგად
გრძნობდა თვითონაც, მაგრამ საკუ-
თარი სისტემის უქონლობაც აშკა-
რათ აღმოაჩინა. ცდილობდა თითქო
ხოგიერთა ცელილებანი მოეხდინა
ტოლსტოის სისტემაში, მაგრამ ვისი

კუით და ხელით? მა ჩინოვნიკურის
თაოსნობით და ხელით, რომელნიც
ოთლოსტოის ამორჩეულნი და დანიშ-
ულნიყვნენ, რომელთაც მის ერთგუ-
ლებაში ამოსდიდათ სული და რო-
მელნიც ამისათვის ყოველ ნაბიჯზედ
ერლს უცარავდნენ თავის ახალს უფ-
როსსა, უამისოთაც მოკლებულის
სხნებასა და გონების გამჭრიახობა-
აა. საბუროება მოიმდურა ტოლი-
ტოის მომხრენი, მაგრამ ამასთან მან
რიმც თუ არ მოიგო გული საზო-
გადოებისა, არამედ დაიმსახურა სრუ-
ლი გულ-ჭრილობა მისი თავისი ყოფ-
იბით და ორჭოპ-ორჭოპ, ქცევით.
იგი გახდა შეუძლებელი მინისტრად
და უნდა ჩამოგრძანებულიყო თავისი
მაღალი ქანდარიდგან, სადაც მან
იღმოაჩინა უძლეურება, როგორც ბო-
როტის გაუქმებაში, ისე სიკეთის და-

187...9 ဂုဏ်သွေး

ଏ କାମତାର୍କ ଖଣ୍ଡା ଶ୍ଵେତଲଙ୍ଘ କିଳେ
ଖରୋକ୍ତୁ-ଦୂରୀକର୍ଣ୍ଣଦୀର୍ଘାତଃ...

ჩემი ტოლები თითო-თითო თხოვ-
ებიან, თითქო პირობა შეუკრავთ—
ინ ვის დასწრობსო . სუკელანი
ვარტო იმაზე ფიქრობენ, რომ შე-
ლებული ქმრები იშვიათ . მჩთმა
იცილით მითხა, როცა იმას მოეუყევ-
იყვარულზე ლაპარაკი:

— სიყვარული ფუჭი კაცალია! ხა-
კა შეძლება იქნება, მხიარულებაც იქ-
რის და საკა მხიარულობაა, ბედნიე-
რებაც იმის მოსდევები.

მრთმან ეთს არა ზოგვენ. დღე ღამე
ულ იმ ფიქრში არიან — ჩოგონ
აშოგონ საქმროები. ზანა მერე ძიძა
და გამდელი არ გაუზღის იმათ შეი-
ლებს? ან იმდენი არ ეცოდინ, გათ,
იომ ბეჭიკი ითამაშონ? ხშირად შე-
ძირდება:

თესაში. ამ თარიხის კაცებს არ შე-
უძლიანთ არც საჩხრეკელობა ეშმა-
კისათვის, როგორც რუსები იტყვიან,
და არც სანთლობა ღეთისათვის. ამი-
ტომაც მათი ჩამობძანება შეუსაბამის
სიმალიდგან არაეისში არ აღვიძებს
იტრაოზონს თა სინაზონს.

საბუროვოს დათხოვნა ყელასათვის
მოსალოდნელი იყო. მაგრამ ის კი
სწორეთ არაეინ არ იცოდა, რა გვა-
რი მიმართულების კაცი დაიჭირდა
მის ადგილსა. შევალოვის გავლენის
განძლიერების ნიშნები მიუქრებოდ-
ნენ ხელ-მეორეთ ტოლსტოის დაბ-
რუნებას განათლების მინისტრის ად-
გილზედ; მაღალი კილო, რომელზე-
დაც დაძახდნენ უკანასკნელს ფაშის
მატკოვი და მისი მებანები, ძალიან
მოსალოდნელს ხდიდა ამ მუქარის
ასრულებასა. მაგრამ ეს შიში გა-
ქრწყოდა და ტოლსტოის მაგიერად
მინისტრის ადგილი დაიჭირა სრუ-
ლიად სხვა მიმართულების, სხვა დასის
და სხვა ჩამომავლების კაცა.

რომ ჩვენ კარგად მივწედეთ, რა
მნიშვნელობა აქვა ბარონ ნიკოლას
დანიშვნას განათლების მინისტრათ,
რა გედი მოელის მის ხელში ტოლ-
სტოის სისტემასა და რა ცელილებას
უნდა მოველოდეთ მისგან სასწა-
ვლებელთა განწყობილებაში, სავარცა-
ვლო პლანებში და პროგრამებში,
გაფინანსოთ, რომ იგი სამოცურა-
ულო ამხანაგი განათლების მინისტრის
მაღლოვნინისა, რომელსაც კლასიკიზ-
მი სტულდა, როგორც მავნებელი
სისტემა და რომელიც ტოლსტოის
მინისტრობის დროს ითვლებოდა და
ახლაც ითვლება მის პრინციპიალურ
მოწინააღმდეგეთ. მს მაღალ-ნიჭიერი
და უკელასაგან ვატვეცმული პირი
რომ ეხლა ღრმა, მოხუცებაში არა
ყოფილიყო უთურო იმას დანიშნავ-
ლენ მინისტრად. მაგრამ მისი ყო-
ფილი ამხანაგის ამაღლებასაც ერთი
და იგივე მნიშვნელობა აქვს... ძლას-
სიციზმის შესუსტების და გაუქმების
ვარდა ახალი მინისტრისაგან ჩვენ
უნდა მოველოდეთ დედა-ენის უფ-

— რა არი, ქალო, ეგრეთ გამოცვალიობხარ, აღარ გვეკარები, ან აეთვევი, ან კარგი ხომ გაიგონებდი, ჩომ მაყის დაუთხოვნია ქმარი, ველარ ეიცხოვრებ შეწანაო, არ მიუკირხხო. ზესმის, ექცს, წლის შემდეგი იშუნებდი!...

ზაგვერ ეერ მოვითმენ, დაფიწყებ
ოლტაცებით გამოსარჩლებას:
— მაიც ხომ თითქმის ბავშვი ძალ-
დატანებით გაათხოვეს.... ხასიათით
ეერ მოვიღოდნენ ერთად და სხვა....
დამიწყებენ დაუინდას, მკითხავენ —
რომელ წიგნში ამოგიყითხავს ამის-
თანა ამბებიო? მეც გავეტუტები და
იტყვას ეაძლევ ჩემ თავს, რომ მეო-
რეთ ეს ალარ ველაპარაკო.

187.... 18 օԱՆՑՅԱՌՈ

სამჯერ-ოთხჯერ ვიყავ პრუფოკი. სალები ისეთი მორითული და ლამაზები არიან, თითქო ერთი მეორეს

ლობის გან ცხოველებულ დატბორუს; სა-
სწავლებლებში და უდიდესობის საშუ-
ალო სასწავლებლებში. პმ იმედს იძ-
ლევა ჯერ საზოგადო მიმართულება
ბარონისა, მეორეთ შემდეგი უკეთე-
ლი ფაქტი როდესაც, ორმოც-და-ათს
წლებში ბარონ ნიკოლაი მავკასიაში
მზრუნველათ იყო სამოსწავლო ოკუ-
რუგისა, ქართულსა და სხვა აღი-
ლობრიებს ენებს იმ წესითვე და იმ
რიგოთვე ასწავლიდნენ, გენერაზიებში
როგორც სხვა საგნებს. მართული
ენა ვალდებული სავანი იყო პირეე-
ლი კლასიდვან დაწყებილი უკანას-
კლამდის, ორი შტატის მასწავლე-
ბელი ჰყავდა, ერთი უფროსი, მეორე
უმცროსი. მათ იმ გვარიებები სამსახურის
უფლება ჰქონდა, როგორც სხვა სა-
გნების მასწავლებლებსა და ქართულს
ენას ასწავლიდნენ ვრცელი ფართო
პროგრამმით.

ჩევენ სიხარულით ვებებებით
ლორის-მელოდიას გამაგრებას თავის
აღვილზედ და ბარონ ნიკოლაის მი-
ნისტრათ გამწერიბას,

ახალი ამბები.

ჩვენი შალაქის გამგეობისათვის სა-
ყურადღებო ამბავს ვგეჭდავ:

„ამ თვეის 15-ს შემთხვევით გავია-
რე ოქრო-მჭედლების ქუჩაზე. მრთს
პატარა ხერელთან შეჯგუფული იყო
ხალხი და რაღაცას ჩაჰურებდნენ
ძირს, სარდაფში. მეც მიუახლოვდი.
დაეინახე ერთი პატარა დამწყვდეული
ბიჭი, რომელსაც მკვდრის ფური ედვა.
პკითხე — რას აკეთებ მანდ? ვინ და-
გიშირა-მეთქა? და შემდეგი მასასუხა:

„შაქრო ჩიანაძე ვარო, მართველით. სტალინთან ვიყავი შაგირდათ ხუთის წლის ვადითო; ორი წელიწადი ვემსახურე. ახლა ქარხნა დაკეტა ჩემთან ასტატმა და მეც უთხარი, რაღაც შენთან ვეღარის ვისწავლი, გამათავისუფლე, სხვა ასტატთან დაგდებიმეთქი. მითხრა: ხუთი წელიწადი პირობა მატებს, უზრა მემსახურო-

ეჯიბრებაო. მრთმა ნაცნობმა კაცმა
სიცილით მითხვა: — მჩე რას მოგვი-
დებია, ეგრე გაშვებული ხარო.
ძალიან გამიკვირდა, ჩაიხსედე სარკე-
ში, მზისგან დახრუუკული მიმიგვნდა
სახე. მერე იმ ნაცნობმა დაუმატა: —
ხაცა წავი კაცი, იქაური ჭული უნდა
დაიხუროსო. მა ბრკეყიალა ვარაყი-
ან სახლში რომ მოსულხარ, ფერ-
უმარილიც კარგა უნდა განევლისაო.
არ იციო, რომ აქ ღიმილიც კი ნა-
თხოვარი აქვთო?!

დაუწეუ ყურის გდება. სულ ამას
ლაპარაკობნენ: უმა ქალი როგორ
შვერის! მას რა კარგი კაბა აციია!
დღეს როგორლაც მხიარულობა არ
არის! რა კარგა ტანცობს ის დრა-
უნი! რა სასიამოენოა იმ კაცთან
ცეკვა, რომელსაც ხეალ თავსაც არ
დაუკრავს? დედა ჩემიც მოწყვეტილია.
არა, სომების კლიმბში ზორო მხია-

ვი. მე უარი უთხარი, რომ უსტა-
ბაშთან მიჩიცლა, მომათრია და აქ
ჩამაგდო...”

„სუთი აყროლებულ ალაგას იყო
საწყალი ბავშვი, რომ გარეთაც დგო-
მა უძრელდებოდა კაცი.

„მეორე დღეს კიდევ იმ ქუჩაზე
მომიხვდა გაელა. წნახოთ, ის ბავშვი
კიდევ იმ სარდაფშია! მიედეა ხრელ-
თან ცხვირი და სუნთქვდა... ვკითხე:
— კიდევ არ გამოუშეიხარ-მეთქი?
არა, მიასუხა, ერთი შაური მქონ-
და, იმის ჰური ვიყად) და ახლა ასე
ვაგდიოარო...”

ამ ამბავს განმარტება არ ეჭირე-
ბა...

* *

შეს რესულ განეთში ნოვორო-
სისკიდამ იწყერებიან, რომ ამ დღეებ-
ში აქ ჩამოვიდა პურსის გუბერნიის
გლეხებისაგან გამოგზაენილი კაცი, რომელიც ადგილობრივ მთავრობის
წინაშე შეუძლებობს, რომ შავი
ზღვიზ ნაპირა, სოჭის მაზრაში მიეცის
იმათ ხაზინისაგან დასასახლებელი ად-
გილ-მამულიო. სულ 520 მოსახლი
ჩასის გლეხს გამოუცხადებიათ აქთ-
კენ გაღმოსახლების სურვილიო.

* *

ოზურგეთიდამ გვწერენ, რომ ქურ-
დობის მოსასპობლად ერთი ას მი-
ლიურინერები ჩამოვიდნენ ზურია-
შიო და ესწრი ისეთს სოფლებში ჩა-
აყენეს, რომლებიც ქურდობით გან-
თქმული არიანო.

მაგრამ მილიურინერები სოფლის
ხარჯზე ცხოველებენ, დაურიდებელად
უხოცვენ საკლავს და ამის გამო ხალ-
ხი ხალიან შეწუხებულია ამთვენაო.
ჩვენი კორესპონდენცი ამბობს, ასე
სოფლის ხალხის შევიწროებას ის
წმინდინებოდათ, რომ ეს მილიური-
ნერები მას დაუკავშირდებოდა გან-
თქმულიან და ამის გამო ხალ-
ხი ხალიან შეწუხებულია ამთვენაო.
ჩვენი კორესპონდენცი ამბობს, ასე
სოფლის ხალხის შევიწროებას ის
წმინდინებოდათ, რომ ეს მილიური-
ნერები მას დაუკავშირდებოდა გან-
თქმულიან და ამის გამო ხალ-
ხი ხალიან შეწუხებულია ამთვენაო.

* *

სოხუმის მაზრიდამ, დაბა მიამირი-

დამ, გვწერენ, რომ, უმაღლესად დამ-
ტკიცებულის წესის თანახმად, გავ-
ლილ 19 თებერვალს გაიხსნა აქ
ახლი სასამართლოებით. ამ დღეს
ჩვენს დაბაში მოვიდა მომრიგებელი
მოსამართლე, რომელსაც სამურჩაყა-
ნოს თავად-აზნაურობამ და მიამირი-
რის მცხოვრებლებმა სადილი გაუ-
მართეს და ყველანი დიდის პარიეს-
ცემით მიეგებნენ.

სოხუმიდამ შემდეგ ამბებს გვწე-
რენ:

„მრთ-დროს გვარიანად განწყობი-
ლი ჩვენი ქალაქი, ამ ებად თან-და-
თან უკან მიღის. სახლები მინგრეულ-
მონგრეული, ეზოები უბატრონი,
უბები მოუცლელი, თხრილებში მყრა-
ლი წყალი, რომელშიაც უანგარიში
ბაყაყები დაბუდებულიან. თუმცა აბ-
ხაზები ახლა აქ თითქმის სოხულიად
ალარ ცხოველებენ, მაგრამ ქურდობა
და ავაზაკობა აღრინდელზე უფრო
ხშირად ხდება. ამას დაუმატეთ სიძეი-
რე და ხშირი ავათმყოფობა და და-
მეთანხმებით, რომ ამისთანა ქალაქში
უცხო ქვეყნის ხალხი არ უნდა იღ-
ოოდეს დასასახლებელად.

მაგიერად ჩვენ კორრესპონდენცის
მოსწონს იქაური სასწავლებელი: ყმაწ-
ვილებს კარგათ ასწავლიან, პასიონ-
ში, შეძლების-და-გვარად, ურიგოთ
არ უცლიანი. მაგრამ უბედურობა ეს
არისო, რომ სასწავლებელი ცოტა
საშუალება აქვსო. ამას წინათ, 22
თებერვალს, ამ სკოლის სასარგებ-
ლოდ, წარმოდგენა გამართესო, მაგ-
რამ რაღაც სოხუმში ცოტა ხალხი
ცხოველებს, შემოსავალიც მცირდი
ჰქონდათ.

მუთაისიდამ გვწერენ რომ ამ ქა-
ლაქთან მოკრულის აგარაში — მი-
კურას გაჩენილი რაღაც მოარული
ავათმყოფობა, რომელსაც ხალხი
უფრდას უძახის. ამ ავათმყოფობის
ნიშნები: ჯერ მცვალები უჩნდება
მსხვერპლს, მესამე დღეს მუწუკი

მე მაინც მოწყენილი ეარ. რა
უნდა იყოს მიზეზი? მე სულ სხვა
დროს-გატარება მომწონს. მხიარუ-
ლება იქ არის, საცა ორიოდ ქალი
და კაცი შეიყრებიან, თავიანთ
მდგომარეობაზე, სხვა-და-სხვა საზოგა-
დო საქმეებზე და წიგნებზე ლაპარა-
კობენ. აი, ჩემ მცვობარ ნინოსთან
კი არ მიედივარ, მიეტრინა ხოლმე.

187.... 11 აპრილი.

რა იშვიათათ ეხედავ იმას, ვისი
ნახაც ესე სასურველია ჩემთვის!
როცა არა ეხედავ, სულ იმასთა
ემუსაუფობ და რავი ენახავ, ეწითლ-
დები, ენა ჩამივარდება, ორ სიტყვის
ერთათ ერ გადავაბაზ, სწორეთ რომ
ტუტუცი უნდა ვეგონო. ამიტომაც
ერთხელ თქვა: — უნსტიტუტკას რა
მოეთხოვებიან!

ან რა აქეს სათქმელი ჩემისთანა
უმეტაოს, როდესაც ის მოჰყება იღ-

ამოუდის ფერდზე და მესამე დღეს
სოფელს ესაღმება. თუთხმეტი ადა-
მიანი უკვე უმსხვერპლებია ამ ავათ-
მყოფობას, რომელიც სულ ერთი
კვირა არ არის მას აქეთ, რაც ვაჩ-
ნილა. შუთათური ექმები ჯერ არ
დანძრეულიან...

დღეს, შეიდან სათხოე, არის მეთორ-
მეტე სხლომა გეფხის-ტექასის რედა-
ქციისა.

მ ა რ ი ლ ლ ბ ა.

გვეზნის ტეატრისა.

(შეფრთხეული სტატუსი რედაქციისა, 24 მარტი.)

თავ-მჯდომარეთ იყო თავ. 6. ტ.
დალიანი. გარჩიერ მე-V კარის ბო-
ლო, — 7-დამ 33 ხანამდის და მე-VI
კარის 21 ხანა. სულ 46.

გასწორდა:

ა) ტექსტები:

7 არა საგრაზ-უმრა გამწოდეს საგრაზვად
— „დასჯდა „ დაჯდეს
8 „ ხემებრივ „ ხემებრი
9 „ ვაი „ ვაი
11 „ არა გვარდის „ არ გვარდო-
დის
15 „ თამაშობდა „ თამაშობდა
18 „ დასტურა „ დასტურა
26 „ ბადასშეულმან „ ბადასშეულმან

მე-VI კარი.

სიბრძი ტარიელის გამიჯნურებისა,
გარე გვედრი რომ გაუმჯობეს.

7 ხან. შეკედე გასწ. შეკედენ
— „ მთხოვა „ მთხოვნა
8 „ ნათელი „ ნათელი
9 „ დიდს სახს „ დიდ სახ
— „ ვამე „ ვამე
10 „ მიდღომი „ მიდღონი
11 „ დავსა „ და ვის
14 „ ჭრის „ ჭრის
17 „ ვითა „ ვითმე
— „ გავიგურნე „ გავარკინე
18 „ მე წამოვე „ ზე წამოვე
— „ მეფისაგან „ მეფისაგან

— „ უკედანი „ უკედან
— „ უკედანდა „ უკედანდა
19 „ ვნახო „ ვნახნე
20 „ გამოვედი „ წამოვედი
ბ) სხლომარების:

7 „ საკარგვად „ საკარგუმო
— „ დაჯდეს „ დაჯდე
10 „ მზრდიდეს „ სრულდება

სრულდა „ ზრდა დამიწეუს
11 „ არ გვარდოდის „ არ გვარდოდის
15 „ თამაშობდა „ თამაშობდა
16 „ გასცეს „ გასცეს
18 „ ავთანდილუს „ ავთანდილუს

— „ მოაპეურა „ დააპეურა
ზე-19 ხანაში, მესამე ტაეპი:
მოგრძისა მსგავსი, მზისაგან შენებით
არ შეფრთხილი

გასწორდა:

მოგრძისა მსგავსი შენებით, მზისაგან
კერ შეფრთხილი.

20 „ ვით „ ვით
— „ გთამაშობდა „ გთამაშობდი
21 „ სახილი „ გრძები
— „ პირსა „ მისაგან
27 „ მტრისა „ მოსგან
28 „ გვაძები „ გვაძები
30 „ ავენით „ ავტორდი
— „ მათ „ მას
— „ ინდოეთს „ ინდოეთ
31 „ თავენის-ვე „ თავენი-მცეს
მე-VI კარში:

1 „ ხელთა „ ხელსა
6 „ ველდვიდა „ ველდვიდი
9 „ შეგვრა „ შეგვრენა
11 „ მთხოვნეს „ მივსცეს
— „ ტირილის „ ტირილი
— „ დავის „ და ვაის
— „ მომრცებულებს „ მომრცებულება
— „ კალაბი „ კალაბი
12 „ ზედ დამტირო „ ზედ მტირო-
დეს დეს
13 „ გავეტ „ უთხარ
14 „ ჭრანდა „ ჭრანდა
15 „ მას რებ „ რომე
16 „ დარაზს „ ასრე
— „ ჭა! ჭა! ჭა!
17 „ გავარკინე „ გავარკინე
18 „ ზე წამოვე „ ზე წამოვე
— „ მეფისაგან „ მეფისაგან

რისა გეშინიან, ჩვენც გაგვაგებინეთ.“
მერე თითქო განგებ, რომ მალაპა-
რაკოს, ხან მითომ მეთანმებოდა,
ხან მეწინალმდგებოდა და ისე გამაბა-
ლაპარაკში, რომ თითქმის სუყველინი
ჩვენ გვიგდებოდნენ ყურს. რა მხიარუ-
ლიად დაგრძელდი შინ! სიხარულით
მოელი დამ არა მძინება...”

187.... 22 ენგენისთვე.

მითი კვირაა, რაც ის არ მინახავს.
რაღაც მემართება, აღარა გამეგება-რა.
ნუ თუ არ ვაგონდები? იქნება სა-
ქმები გამოუჩნდა? ნინოშ მის ხრა,
ეკრას დანახო, თორებ მოვიპარი-
ებდილი. ნუ თუ სიყვარულს მოვე-
ლოდი, იმიტომ რომ ამ ტაჯგა-
ვის...
(დასასრული შემდეგ №-ში.)

